

575). Partiernes ordførere: Aage Knudsen, Bjerre, Korsgaard Gudiksen og Steffensen. 2. beh. $2\frac{3}{2}$ (L. sp. 596). 3. beh. $2\frac{3}{2}$ (L. sp. 597). *Loven stadfæstet 29. februar 1952.* (Lovt. nr. 55).

Loven træder i stedet for den midlertidige lov nr. 255 af 27. maj 1950 om ændring i lov om motorkøretøjer, lov om afgift af motorkøretøjer m. v. og lov om afgift af benzin (årbog 1949—50, side 455), der udløb med udgangen af 1951, men forlængedes for to måneder til udgangen af februar 1952, jfr. nærmest foregående sag, og nu yderligere forlænges indtil 1. april 1952, fra hvilket tidspunkt den nye lov træder i kraft.

Ved loven af 27. maj 1950 blev der med virkning fra 1. juli 1950 indført en række ændringer i de gældende bestemmelser om traktorer m. v., navnlig med det formål for øje at muliggøre *en rationel udnyttelse af landbrugets traktorer*. Da det ikke på forhånd var klart, hvorledes lovens bestemmelser ville virke i praksis blev dens løbetid begrænset til halvandet år.

Ved cirkulære nr. 145 af 30. juni 1950 angående kørsel med traktorer og arbejdsmaskiner henledte justitsministeriet blandt andet politimestrenes opmærksomhed på lovens begrænsede gyldighedsfrist og anmodede politimestrene om i løbet af foråret 1951 at holde ministeriet underrettet, såfremt de indførte regler måtte vise sig at medføre særlige betænkeligheder eller ulemper i nogen retning.

Justitsministeriet modtog ikke i større omfang indberetninger i henhold til cirkulæret, og man mente derfor at kunne gå ud fra, at de ved loven af 27. maj 1950 indførte bestemmelser i det store og hele havde virket tilfredsstillende set fra myndighedernes synspunkt, idet man dog var opmærksom på de af enkelte politimestre påpegede *vanskeligheder med at kontrollere, at afgiftsfri benzin ikke misbruges*.

Derimod modtog justitsministeriet fra andre sider og da navnlig fra landboorganisationernes maskinudvalg henvendelser, som først og fremmest gik ud på fuldstændig frigivelse af den såkaldte „interne transport“, det vil sige transport af produkter og lignende mellem dele af samme landbrugsejendom, så at denne transport kunne foregå uden registrering eller teknisk kontrol af nogen art, og uden at